

новенно тѣзи не е възрастѣта когато се поправятъ погрѣшкитѣ. Но ако не можемъ да изискаме отъ старцитѣ да се промѣнятъ, ние можемъ да изискаме отъ младежѣта или отъ мъжскѣта възраст да се приготви къмъ една благородна старостъ. То е едно величествено зѣлище да гледашъ единъ благъ старецъ, когото старостѣта не е изсушила сѣрдцето нито убила чувствата, да бѣде заобиколенъ отъ едно уважаемо и благословено семейство, да бѣде сериозенъ безъ да бѣде навжсенъ, да си отплаща на уважението и почитанието което му се отдава съ благи сѣвѣти, и да учи дѣцата не какъ се придобиватъ сполуки, но какъ могатъ да бѣдѣтъ добри, не какъ може да се изиграватъ людитѣ, но какъ може да имъ се послужи или да имъ се стои насрѣща, и какъ може да се упражняватъ ония хубави добродѣтели тѣй рѣдки и тѣй прѣзрѣни, именно: смѣлостѣта, скромностѣта и добротата!

Роднинството не установява само една връзка мѣжду членовѣтъ на едно извѣстно семейство въ едно извѣстно поколение: то съединява още и поколенията които се слѣдватъ безъ да се познаватъ. Тия връски сѣ въображаеми. Но въображението играе важна роля въ нашитѣ чувства, и ние никакъ не трѣбва да го изключваме отъ нравственностѣта. Уважаението къмъ бацитѣ и праотцитѣ не е само аристократическо чувство. Всякой се интересува и трѣбва да се интересува за всичко онова което баща му го учи за дѣдо му и прадѣдо му. Защото ние всичкитѣ не обичаме да бѣдемъ съвершено забравени отъ внуцитѣ и правнуцитѣ си. Хубавото чув-